

СВОБОДЕНЪ ГЛАСЪ

Общинска библиотека, Тукъ

Единъ брой 10 стотинки

Кроткитѣ Христови послѣдовате-
ли употребиха всички сръдства —

честни и нечестни — за да дадат отпор.

Тъ даже достигнаха до там, че въ своята агитация против закона проповядваха междуособица и заплашваха правителството с обща поиска стачка. Наистина, стачката е средство на червеният дѣла на революцията, средство на сатаната, на дявола, ала . . . *ad gloriam Dei* . . . тѣ го употребиха и си ступиха главитѣ. Раздѣлението на църквата от държавата е вече свършен фактъ, развода стана и ново нѣкакво сливане е недопустимо.

Църквата, като политично учрѣждение въ Франция умрѣ, прѣсели се въ тихата област на историята — тя остана само като идеен институт на малцинството върни и има се перспективата утрѣ — други денъ да изчезне окончателно, подъ давлението на новитѣ вѣнния и се замѣни съ науката, нейна прѣвѣсходствующа соперница.

Френското правителство съ закона за раздѣлението на църквата от държавата, не се е ръководило отъ съображението, да унищожи вѣрата, както сѣ заявявали клерикалнитѣ депутати въ послѣдната сесия на френския сенатъ.

Далѣч — не!

Клемансо още въ 1902 год. бѣ категорично експозиралъ тенденцията на френското правителство въ този законъ. Той заяви, че съ този законъ френското правителство гони да унищожи вѣрното влияние на Ватикана, който въ непаситния си апетитъ, не се задоволи съ своята духовна власт, а е о *ipsum* наложи и мирска. „Ние не унищожаваме вѣрата, се провиква той, а прѣмахваме само всичко, което мерише у насъ на римска политика!“

И наистина, църквата въ Франция бѣ държава въ държава. Въ вѣрме на революцията черната армия се състоеше отъ 60,000 калуگری а днесъ 150,000. Какъвъ ужасъ! „Обричането въ бѣдност“ на католическитѣ свѣщенници ги е направило притежатели на 1 милиардъ лева, а тѣхното бѣгане отъ хората ги е прѣснало всѣждѣ мѣжду хората. Цѣли столѣтия тѣ сѣ били пълни господари и въ селѣштвото и въ държавата; ни едно, какво и да е, прѣдприятие не се е почвало безъ тѣхно съгласие; нищо не се е вършило безъ свѣтага „освѣта“ на църквата.

И тая тѣхна власт датира отъ тогазъ, отъ когато римския епископъ за да наслѣди блѣска на езическитѣ кесари, стана самъ кесарь, пѣщо по-вече — кесарь надъ кесаритѣ.

И когато прѣдъ духовния кесарь се изправи другъ кесарь, когато срѣщу страшния Хилдебрандъ — папа Григорий VII се изправи синътъ на Карла Велики, Хенрихъ IV — гражданската империя, почна се оная грандиозна по ужаситѣ си война мѣжду свѣтската и духовна власти, която роди инквизицията. Френскитѣ царѣ сѣ се опитвали сѣвга да се изкопчатъ отъ властѣта на грозния Римъ, ала Римъ добръ е съумѣвалъ да ги вкопчи въ своитѣ вериги, така че, даже Людовикъ XIV, този силенъ самодержецъ, който безколебателно е заявявалъ: *La France c'est moi*, даже той е билъ принуденъ да прѣклони глава прѣдъ църквата.

А Людовикъ XV, който папата

считаше за вироглавъ и не искаше да му даде френския прѣстолъ, и той се принуди да мине прѣзъ Кавдиевата пѣтека, за да получи френската корона отъ Римския папа.

Той обаче, се отскубна съ духовитата фраза: Парижъ струва една поиска литургия.

Историята установява, че папата сѣвга е бивалъ сподвижникъ на потиснитѣ. Въ тия страници на срѣдната и нова история, каждѣто редоветѣ сѣ въ чернило и мракъ, не прѣменно ще намѣрите, като лостъ църквата. А въ новейшата история най реакционниятъ елементъ е бивала сѣвга църквата — тя винаги заема крайната дѣлница и неотклонно се противопоставя на прогреса

Зеръ, папа Бонифаци въ извѣстния му конкордатъ отъ 15 вѣкъ не напразно казва: „не трѣбва да позволимъ на еретицитѣ да разкъсватъ своитѣ вериги“.

„Ние трѣбва, продължава този извѣргъ, на когото католицитѣ се кланятъ като на свѣтецъ, ние трѣба да позлатимъ тия вериги!“

И тѣ въ послѣдствие бѣха ги позлатили.

208 милиона годишна рента отъ конгрегационитѣ имоти се влияше отъ много столѣтия насамъ ежегодно въ прѣдциитѣ отъ злато папски касии.

Ватикана имаше всички генерали на своя страна и посредствомъ тѣхъ той се надѣеше да даде отпоръ на републиката, при изпълнението ѝ завѣта на революцията — нейна майка, ала вѣсѣе . . .

Ватикана си знае смѣтката, но той можеше да има успѣхъ само въ една милитаристична държава като Германия или же най послѣ като България, нѣ въ Франция, защото е Франция надѣляла исканията на свободата. Едно френско вѣстниче — *La Croix* — органъ на клерикалитѣ се провикваше, че вѣрнитѣ селяни сѣ вили и берданки ще възстановятъ правата на похулената вѣра. Какво бѣ, обаче, неговото разочарование, когато цѣлия френски народъ единодушно одобри тази акция на френското правителство . . .

Па и френскитѣ генерали, най яркиѣ защитници на ватикана, и тѣ прѣклониха глава прѣдъ исканията на френскитѣ народъ — нѣмаха какво да сторятъ.

Зеръ, свѣтликъ на свободата надѣлява всичко . . .

Бюджетпроектъ на нашата община за 1907 год.

(Продължение отъ брой 46).

Навлизаме вече въ II часть на приходния бюджетъ, извънредния приходъ и прѣдъ насъ се изпрѣчва § 35, по които отъ продажба чрѣзъ търгъ на градски мѣста се прѣдвизда крупната сума 40000 л. Прѣзъ 1904 г. сѣ постигнали по него 2300 л.; 1905 — 100 л. за прѣзъ 1906 г. се прѣдвидѣха 30000 л. и се произвѣдоха търгове, нѣ резултата не ни е извѣстенъ сега. Кой мѣста ще опрѣдѣли прѣзъ идущата година общината за продажба чрѣзъ търгъ, за да постигнатъ пѣкъ 40000 л? Това е въпросъ, на които 1907 год. най добръ ще отговори. Неправилно е прѣдвидена сумата 3000 л. по § 37, и ний се съмняваме въ

нейното постъпване, защото не можемъ да прѣдположимъ повече отъ 2500 л.

Въ края на краищата най сѣтнѣ бюджетпроектъ свършеа съ § 43, които може да истъкне само едно обстоятелство, че авторитѣ на бюджетпроектъ не сѣ постигнали съгласно правилника и законитѣ при изработването на бюджета, а сѣ нинорирани и най елементарнитѣ правила за съставянето на единъ бюджетъ.

По този параграфъ е прѣдвидена сумата 40000 лева но не вече отъ продажба чрѣзъ търгъ на разни общински мѣста, ами отъ продадени вече прѣзъ разни вѣрмеца, прѣди 1906 год. мѣста, стойността на които до сега се е била събрана напълно. Сумата която се прѣдполага да постигнѣ по този параграфъ е сборъ отъ суми прѣдвидени въ разни бюджети и сега трѣбваше само да се прѣборе като недоборъ, като суми отъ сключени вече бюджети, съ които би трѣбало да се посрѣщатъ такива сѣщо разходи, а не да се прѣдвиздатъ на ново, вторий пѣтъ като редовенъ приходъ и сега само фиктивно да увеличаватъ бюджета за 1907 година съ суми още отъ 1896 година насамъ. Цѣлия, сборъ отъ тѣзи суми възлиза на около 81000 лева, нѣ 41000 л. сѣ безвъзвратно изгубени по силата на закона за давностното владение и остава затъ събиране само 40000 л. за които не сѣ минжли прѣдѣлнитѣ 10 години. Съ тѣзи 40000 л. извънр. приход. бюджетъ се възкачи на 99500 л. съ които сѣвга на вѣрно е искалъ да достигне цифрата 1 милионъ. При все това, въпрѣки дългото разтягане бюджета едва достигна до 977740 л., цифра която въ сравнение съ другитѣ бюджети е сѣвѣмъ прѣувеличена, въпрѣки здравия смисълъ. И може ли да се прѣдполага, че ако прѣзъ 1904 г. по редовния бюджетъ сѣ постигнали 660721 л. прѣзъ 1905г. 720280, и ако прѣзъ 1906 г. се прѣдвидѣха 763447, прѣзъ идущата година ще постигнатъ 878240 л. или сѣ 115000 л. повече отъ колкото прѣзъ 1906 г. и сѣ 158000 л. повече отъ колкото прѣзъ 1905 г. Това е абсурдъ, и при все това сѣвѣта има куража да прѣдвиди и извънредни приходи на сума 99500 л. отъ които ний едва ли се надѣваме да постигнѣ даже 1/3 пѣкъ и половината отъ тѣхъ е неправилно писана и не се отнася къмъ този бюджетъ.

А за какво се правятъ всички тия напѣвания, да се стигне милионъ.

Ще трѣбва да се обърнемъ сега къмъ разходната часть на бюджета, за да си обяснимъ какво е карало сѣвга да се напѣва като жабата да стигне вола, а тамъ ще видимъ още и сѣ каква общеполесна политика ще се занимае сѣвѣта прѣдъ 1907 год.

Ако хвърлемъ единъ погледъ сега върху разходната часть на бюджета веднага ще изпъкне прѣдъ насъ едно обстоятелство, което не ще ни твърди зарадва. Ако приходната часть се разтѣгаше чакъ до скѣсване, защото и най гѣвкавото, най е ластичното, най разтѣгчивото и то еи има извѣстни граници задъ които е опасно да се замени, напротивъ-сега въ разходната часть ще видимъ тѣмо противната тенденция, параграфитѣ да се намаляватъ до минимумъ, да-

же и подъ минимумъ, и то само за смѣтка на единъ параграфъ, § 3 — за съдържание на личния съставъ въ общинското управление. Параграфитѣ 1 и 2 се отивсятъ до дълговетѣ на общината и погашенията имъ нѣ заедно съ увеличаването на приходитѣ тѣ нито на пара не сѣ се увеличили. Изобщо по тѣхъ сѣ сложени суми по вѣдомостъ които възлизагъ на 75932 лева. Прѣзъ 1904 г. се израсходнаха 83790 л.; 1905 г. 78107; за 1906 г. се прѣдвиздаха 77100 л. а сега 75932 л. и за напѣдъ сумитѣ по тѣхъ прогресивно ще се намаляватъ заедно съ амортизирането на дълговетѣ.

Въ обратна процесия расте обаче параграфъ 3, по които прѣзъ 1904 г. се изхарчиха 145678 л.; прѣзъ 1905 г. 168210 л.; за 1906 г. се прѣдвидѣха 219485 л. а за идущата година се прѣдвиздатъ цѣли 280180 лева. Значи въ разстояние на 3 години сѣ чудесна бързина успѣхме да удвоимъ сумата по този параграфъ. А дали сме си припесели заедно съ това поне нѣкой по голѣма полза — поне половината отъ това, което имаме право да очакваме? Ще видимъ по нататѣкъ. Интересно е най напѣдъ да видимъ какъ се харчатъ сумитѣ по този параграфъ. Върху това да ли сѣвѣсгува нѣкакъвъ прѣдварително изработенъ критерий за едно справедливо разпрѣдѣление на заплатитѣ, никакъ нѣма да говоримъ, защото това е въпросъ върху който мнозина още отъ нашитѣ държавни мѣже ще се спиратъ само за моментъ, за да го запрашатъ слѣдъ това далечъ отъ себѣ си и да не помислятъ по нататѣкъ вече за него. На напѣганиа, на силнитѣ напѣвания отъ сграницѣ; за което той е въпросъ жизненъ сѣществувъа цѣръ за умиротворение и за това този въпросъ малко смущава по нагѣтъкъ нашитѣ държавници. Съ обѣщания се минаватъ нѣкой други години, до като дойде нѣкой законъ за чиновничитѣ, които хвърли масло и върху останалитѣ още малко буйствуещи вълни а слѣдъ това всичко си потръгва по мѣдъ и масло. Всичко си върви тихо, мирно, и сѣ надежда за славно бѣдѣще. И тази история се повтаря и потрѣта и още дълги години ще се повтаря и потрѣта. Ето защо и ний нѣма да дириимъ нѣкакъвъ изработенъ критерий и при нашия общински бюджетъ.

Заплатитѣ тукъ се явяватъ резултатъ на моментно прѣдразположение къмъ нѣкои отъ длѣжностнитѣ лица. Опрѣдѣлението на тѣхния размѣръ е дѣло на чистосубективни разчети, диктувани отъ чисто вътрѣшни чувства на симпатии или антипатии, съ които сѣ изпълне ни самитѣ тия на които е прѣдоставено да опрѣдѣлятъ този имъ размѣръ. Установено мѣрило нито е сѣществувало до сега, нито пѣкъ ще сѣществувъа скоро и за това и сумитѣ сложени въ обяснителната таблица, които придружава самия параграфъ, прѣдставляватъ отъ себе си нищо друго отъ единъ хаосъ отъ сложени безработно цифри. Да се спираме по подробно върху тази таблица не ще можемъ, защото и таза се твърдѣ много разпрострѣхме и затова ще се спираме само върху това, което би прѣдставлявало единъ по голѣмъ интересъ.

Първото нѣщо което ще ни из-

пъкне прѣдъ очи, е обстоятелството, че до като заплатата на кмета прѣзъ 1905 г. бѣше 400 л. и прѣзъ 1906 г. достигна максимума отъ 500 л. прѣдвиденъ въ закона за градскитѣ общини, въ тази годишния бюджетъ въпрѣки категоричността на чл. 36 отъ сѣщия законъ, който гласи, че освѣтъ заплатата кмета не може да получава друго възнаграждение подъ какъвто видъ и каквито и да било на кмета се прѣдвиздатъ вече и 1000 л. годишно прѣдставителни пари. Нѣма да говоримъ върху това дали е справедливо това обстоятелство. Днесъ между моралното и юридическото право често пѣти зѣе цѣла пропасть, а това трѣбваше да се има прѣдъ видъ отъ самите сѣвѣници. Това е сѣвѣмъ другъ въпросъ. Въ случай за насъ е важно само едно обстоятелство, обстоятелството, че съ тази си постѣпка сѣвѣта постѣпка незаконно, безъ никакви основания, въпрѣки чл. 36 отъ закона за градскитѣ общини. И веднажъ нарушилъ закона, сѣвѣта продължава и по нататѣкъ да го нарушава, като прѣдвизда и за помощниците по 4200 л. годишно, когато закона е изриченъ, и сѣщия чл. 36 гласи, че заплатата на помощниците не може да бѣде по голѣма отъ $\frac{2}{3}$ отъ тази на кмета. И щомъ максимума на възнаграждението на кмета е 6000 л. това на помощниците не може да надмине по никакъв начинъ 4000 л. год. Гдѣ сѣ основанията на сѣвѣта сега когато имъ прѣдвизда по 4200 л. А нѣкъ се знае че прѣзъ 1904 г. помощниците получаваха само 3000 л. годишно.

Върху исканията на основнитѣ учители.

И

Втората алинея на чл. 26 гласи: За десетъ години безпорочно служене, прѣкарано непрѣкъснато на една и сѣща служба, заплатата на чиновника и служащия се увеличава съ 5% върху онай, прѣдвидена въ таблицата, а за всѣки слѣдующъ петъ години се прибавя повѣ увеличение 5%.

Законътъ е оставилъ да се увеличава заплатата на стражаритѣ и на телеграфопощенскитѣ чиновници (за служащитѣ се мълчи) по специаленъ законъ. Като се има прѣдъ видъ, че и основнитѣ учители, които като телеграфопощенскитѣ длѣжностни лица изгълняватъ сравнително по-тежка служба, справедливо е и тѣхната заплата да се увеличава по-бърже, по „прѣзъ всѣки три години съ 20%, т. е. 4—пѣти повече отколкото на другитѣ длѣжностни лица, очевидно, туй би било прѣкалено. Да се възкачва заплата до 3600 лева сѣщо за сега е много. Най-добрѣ би било, щото отъ 5 на 5 години, и въ извънредни случаи по-често, да се увеличаватъ всѣчки заплати, прѣдвидени въ таблицата къмъ законъ за чиновницитѣ, респективно заплатитѣ на основнитѣ учители.

Исканията на учителския съюзъ отъ постѣдния му съборъ едва ли не се е слѣдвало да сѣ по-скромни въ това отношение. Наѣрно, казали сѣ учителитѣ: Да туримъ 3600, за да дочакаме по-скоро 2220 лева. И наистина, на хора съ срдѣно образование на мѣсеца по 185 лева заплата, за днесъ, не е малко. Немъ, напр. подсекретаритѣ въ апела-

тивнитѣ и окръжнитѣ сѣдилища и други нѣкои чиновници вършатъ много по-лека служба отъ тази на основнитѣ учители? Разбира се, колкото бждатъ въ една страна по-големѣ заплатитѣ на всѣчки длѣжностни лица, толкова е по-добрѣ и за самата служба, но — умѣренность и срдѣрность се налага въ всѣчко. Трудитѣ на работницитѣ на държавата, окръжията, околинитѣ и общинитѣ трѣба напълно да се възнаграждава по-добрѣ, отколкото она на работницитѣ въ частни заведения, но отъ това не слѣдва, че при о-прѣдѣляне заплатитѣ на служителитѣ въ държавнитѣ ни и обществени учрѣждения не трѣба сѣщо да се взема прѣдъ видъ, поне до пенѣ, пазарната цѣна на труда. Защо едно частно лице да може да си наема, за своитѣ контора единъ служащъ съ мѣсечна плата 100 лева, а държавата да е длѣжна да си наеме такъвъ служащъ за 150 лева, а не поне за 120 лева, особено като тя дава и пенсия?

2. Пенсията на основния учител за инвалиди и за прослужени 10 години да не бждѣ по малко отъ 75 лева мѣсечно. Защо непрѣкъсно 75 лева, а не 70 и поне за 14 години? Но не може да се упрекуватъ членовѣтѣ (или болшинството на членовѣтѣ) на Учителския Съюзъ, че тѣ тѣ именно намѣрили за справедливо. Тѣ подделатъ на критика само за туй, че сѣ помислили да сѣ въ право да си наложатъ мнѣнието на народа, въ лицето, разбира се, на законодателитѣ ни. „Ще бждемъ заставени да прибѣгнемъ до срдѣства, които не ще оставятъ безъ сътресение училищното дѣло и обществото“. Такъвъ е крайтъ на рѣшението на едно отъ учителскитѣ събрания, що станаха на 19 м. м.

Това е закана, заплашване капитанско: Туй го искаме, не се моли. Дѣ остава тогазъ колективната воля на народа? Но, може би, ще се възрази, че XIII-то Обикновено Народно Собрание не прѣдставлявало въ дѣйствителностъ народната воля, избирателния корпусъ на страната. А Учителскиятъ Съюзъ, ато и въ споразумение (чети заговоръ) други професионални организации съ прѣдставлявали днесъ Народа, работодателя въ случая? Въ такъвъ случай другъ щѣше да е днесъ съставътъ на Народното Собрание и други щѣха да бждатъ главнитѣ управители на държавата — министритѣ. Постарайте се, господа учители, да прѣдставляватъ свободно народа бждещото XIV и слѣднитѣ законодателни тѣла, и ако отъ нѣкое отъ тѣхъ се намѣри за справедливо на пр., 3600, 10 и 75, това ще е задължителното. По принуждение се придобива нѣщо въ гората или пѣкъ — чрѣзъ революция. А вийва ли не сте революционери? Но на прѣдмета.

3. Да се откриятъ училища въ всѣчки мѣста съ най-малко 20 дѣца, подлежащи на задължително учение. Прѣкрасно, но дали не ще отърва по-вече на държавата да прибира тие 20 дѣца въ най-близкото село, дѣто и да ги храни, отколкото да поддържа само за такова малко число учащи се училищно здание, учителъ и слуга? Да се е казало поне 30 дѣца.

4. Да се учрѣдятъ лечебно-педагогически училища за недоразвититѣ и ненормални дѣца. И това не

може да не се одобри отъ всѣки просвѣтолюбецъ. На първо прѣме е достатъчно да едно такова заведение въ всѣко окръжие, е именно въ най-подходящитѣ за тая цѣль населени пунктове.

5. Народнитѣ училища да приематъ чисто публиченъ и свѣтски характеръ. Иначе казано, да не се прѣподава въ основнитѣ училища никоя религия. Това се паиска отъ естеството на работата. Наистина, въ Българската държавна, споретъ Конституцията, днесъ има, тосподствующа религия, но прѣдъ видъ на това, че и въ нашата страна е освѣтенъ почти неограничено принципъ на свободата на сѣвѣста, не може да се разбира тѣ думитѣ господствующа религия, освѣтъ въ тѣснѣ смислъ. Именно, да бжде държавния ни глава отъ религията на болшинството а на народа не и да бждатъ неприсѣтствени дни празникитѣ на болшинството отъ длѣжностнитѣ ни лица. Първоначалнитѣ училища като сѣ отворени за дѣцата на всѣчки членове на държавата, нищо по-лесно отъ туй че въ първоначалнитѣ училища може да се дава само нравствено, а не религиозно възпитание. По отъ това никакъ не се разбира, че може да се търни, щото въ основнитѣ училища да се проповѣдава дѣцата безбожие. Учителитѣ трѣба да наставлява дѣцата въ най-цѣлно почитанеу Върховната сила въ свѣга — Всемогущия Богъ, въ чиего само име е наредено (въ Конституцията) да полага кѣтва държавния ни глава и народнитѣ ни прѣдставители.

Поне въ долния курсъ на основнитѣ училища не би трѣбало да се прѣподава религията. Въ 5-то и 6-го отдѣления, иначе казано въ 1—2 класъ, разбира се, въ такъвъ случай ще се прѣподаватъ принципитѣ на господствующата религия, не ще и дума само на ученицитѣ отъ източно-православното вѣроизповѣдане.

(Слѣдва)

Кр. Мирски

Х Р О Ж И К А

Въ подкрѣпа на учителскитѣ искания. На 26 Ноември т. г. въ с. Крумово, Варненско, по инициативата на нѣколко интелигентни земледѣлци било свикано едно голѣмо многочислено публично събрание, на което сѣ присѣтсвували почти всѣчки селяни отъ селото. Слѣдъ като се е говорило върху исканията, които прѣдвява сдруженото учителство, събранието *единодушно* рѣшило:

„1. Усвоява и подкрѣпи исканията на сдруженото учителство;

2. Настоява прѣдъ народното прѣдставителство да ги узакони още тая година;

3. Протестира противъ прѣстѣпното нехайство, съ което сѣ се отнасяли къмъ народната просвѣта партиитѣ, които сѣ поемали властта;

4. Апелира къмъ всѣчки български граждани, които милѣятъ за възпитанието на чадата си, да подкрѣпятъ исканията на учителството“.

Това рѣшение на Крумовци е едно краснорѣчиво доказателство, че и нашиятъ селянинъ започва да се замисля върху своето положение и да разбира интереситѣ си. Не ще и дума, че неговото сѣвѣстване, не-

говото бжде се крие въ здравето, образованието, което той трѣбва да добие. Каквото и да е благосъстояние на единъ народъ, той въ просвѣтата на своитѣ членове ще облада онай нравствена сила, колго, по-добрѣ отъ всѣчки пушки, щикове и топове, ще усигурива неговото сѣществувание и неговото благоденствие. И ако всѣчки земледѣлци, които милѣятъ за едно по-добро бжде на чадата си, се застъпваха тѣ енергично за своето образование, както Крумовци, то одавна нашитѣ учители, които тѣ безрасѣдно пилѣятъ народнитѣ срдѣства за разходки, труфила, празненства, военни гимназии и други ненужни народу работи, щѣха да бждатъ принудени да се замислятъ върху уредбата на основнитѣ училища, отъ които днесъ нашиятъ селянинъ има пай-големѣ нужда. Добѣшената подкрѣпа, която даватъ крумовци на справедливитѣ народоползни искания на учителството, е най-добъръ примѣръ за опѣзи, които искатъ да работятъ за напредѣкъ и процвѣтане на народа. Точка 3 отъ резолюцията имъ е единъ добъръ заслуженъ плѣсникъ за всѣчки ония политически маже, които сѣ светогатствували само съ народнитѣ сѣдбици. Дано апелътъ на крумовци намѣри отгласъ въ срдцата и дѣлата на всѣчки български граждани!

Учимъ се, че г. Министра на Внѣшнитѣ дѣла е глобилъ съ $\frac{1}{4}$ отъ заплатата всѣчки чиновници, които сѣ подписали заявлението до Народното Собрание за увеличаване на заплатитѣ имъ. Българска управа!

Настоятелството на Варнеп. сиропиталище „Надежда“ благодари на уважаемитѣ Варненски граждани и гражданки за щедритѣ имъ пожертвования направени по случай на дадения отъ Дружеството балъ съ логария на 2 Декември съ благотворителна цѣль, благодарение на които пожертвувани Дружеството спечели сумата отъ 1427 л. 85 ст., което улеснява задачата на членкитѣ въ поддържането на бѣднитѣ си потомци.

Настоятелството на Сиропиталището „Надежда“, като обявява тѣхъ печелившитѣ билети отъ лотарията разиграна въ „Военни клубъ“ на 2-й Декември, дадена съ благотворителна цѣль, съобщава на уважаемитѣ Варненски граждани и гражданки, че спечеленитѣ прѣдмети се намиратъ въ зданието на сиропиталището, каѣто могатъ всѣки присѣтственъ денъ до 16 Декември включително да ги получатъ.

№ № 1, 11, 16, 28, 31, 42, 53, 54, 55, 60, 85, 87, 92, 105, 117, 126, 149, 157, 168, 171, 172, 198, 202, 217, 219, 220, 221, 223, 244, 245, 256, 272, 298, 312, 359, 363, 378, 379, 386, 397, 404, 408, 427, 432, 436, 440, 455, 465, 471, 472, 474, 484, 507, 508, 517, 536, 541, 542, 545, 548, 553, 559, 565, 611, 612, 618, 631, 640, 647, 670, 672, 676, 679, 683, 706, 708, 712, 718, 719, 720, 723, 829, 731, 755, 767, 773, 774, 776, 777, 800, 801, 802, 807, 808, 810, 821, 826, 827, 832, 836, 838, 844, 845, 850, 851, 852, 886, 890, 891, 897, 900, 912, 913, 927, 944, 949, 975, 980, 981, 992 и 994. —

ЗА ЗНАНИЕ на абонатите ни. Със пощата изпращаме квитанциите за събиране на абонамента на всички абонати, които не са си заплатили абонамента за текущата година. А така също изпращаме квитанциите и на ония абонати, които по една или друга причина не са си заплатили и за миналата година, следователно те ще получат от събиращите на пощата две квитанци, които ще се смятат една за миналата и другата за текущата година.

Молимъ всички до които изпращаме квитанциите, да си изплатят абонамента, както за миналата година, тъй и за текущата година, като съ това ще ни улеснят въ трудната задача.

Отъ Редакцията.

Автомобилно д-во. Учимъ се, че въ града ни паскоро щѣло да се състави автомобилно д-во, цѣльта на което ще бѣде да достави нѣколко автомобили, които ще циркулиратъ въ града ни и околността, а така също Добричъ — Балчикъ и Каварна. За тази цѣль инициаторите на д-вото, пунали подписка на 200 акции, стойността на всѣка акция щѣла да бѣде 200 лева.

Прѣмазанъ. На 6 т. м. министъра Юр. Димитровъ маневриралъ съ машината близо до пристанището. Негъръ Георгиевъ отъ Варна, като искалъ да прѣмине по линията, случайно падналъ и до като да стане отъ мѣстото, машината заминала и прѣмазала, частъ отъ главата и позѣтъ. Нещастниятъ веднага умрѣлъ.

Читалище „Събужданіе“. Това читалище съществува отъ нѣколко години насамъ въ с. Довне и е направило прѣзъ това врѣме значителенъ напредѣкъ. То е служило за единъ важенъ просвѣтителенъ пунктъ въ селото, гдѣто селените сж намирали полезни четива и често пакти сж се изказвали похвално за добрите цѣли, които прѣсѣдѣва това читалище. Обаче отъ нѣколко врѣме насамъ на читалището не вървѣло добрѣ. Това най-вече започнало да се чувствува отъ когато за неговъ прѣдседателъ е билъ избранъ — Юр. Лазаровъ. Той не е проявявалъ никакъвъ интересъ спрямо читалищните работи, вслѣствие на което тя послѣдните значително страдали и има опасностъ читалището да се затвори. Затова ако наистина всичките прѣчки за застои на читалището се дължи на прѣдседателя му, ще бѣде добрѣ въ интереса на това просвѣтително учреждение, да се отегли отъ прѣдседателското мѣсто. По е добрѣ да се жертвува единъ постъ, отъ колкото да се жертвува едно дѣло, издигнато съ толкова трудъ, и отъ което е получено толкова полѣзни резултати.

Въ брой 26 отъ м. г. бѣхме помѣстили едно антрефиле противъ хамалбашията въ митницата. Това антрефиле не се отнася до г. Стойчо Ивановъ.

Изгубена ловджийска чанта влѣрѣ съ около 40 патрона 12 калибръ и едно шише вино на 2 сръщу 3 Декемврий т. г. по шосето между гр. Варна и Окр. Манастиръ „Св. Константинъ“, който я намѣрилъ да съобщи въ редакцията ни, — ще получи награда едно тенеке зайча хасъ

Купувамъ акции отъ разни дружества.

Който ще чете долното никогаши нѣма да се

о о излѣже о о

! ВАЖНО за ЗИМНИЯ СЕЗОНЪ !

Нова година
Новъ изборъ.
Нови шапки
Меки и корави
Нови каскети
Модни английски
Нови фанели
Прочути гегерови
Нови играчки
За дѣца малки
И послѣдно ново
И послѣдно нѣщо
Ще го намѣрите
Само у магазина
Г. П. Василато
Безъ конкуренция.

съ поздравъ:
Г. П. ВАСИЛАТОСЪ.

ХОДАТАЙ-ИСПЪЛНИТЕЛЪ, купува изпълнителни листове, полици и всѣ какви зимания. Справка администрацията на вѣстника.

ПРИТЕЖАТЕЛЪ на 55 акции отъ д-во „ГРОЗДЪ“, търси да ги продаде съ износна цѣна. Справка — Редакцията.

Въ дюкяна на
Димо Стояновъ
(надъ окръжния сѣдъ)

се намира за продажъ **ЧИСТО КРАВЕШКО МАСЛО.**

Дава се подъ наемъ къща съ дворно мѣсто; горѣ 4 стаи и салонче, долу кухня и пералня. Споразумение въ редакцията.

ИСКАЙТЕ чисто и прѣсно **Кравешко масло**, медъ на пите, първокачествено дървено масло и още много други бакалски стоки отъ **БРАТИЯ ПЕТРОВИ** бакали въ Бабаджовото здание

Възползвайте се!

Въ известната къща

„**Пазаръ Парушъ**“

се намиратъ за продажъ **Багатски нилими**, доставени прѣди влизането въ сила сегашния митнически тарифъ, следователно се продаватъ съ **най-износни цѣни**, както слѣдва:

2	×	3	Арш.	лева	13.50
2 1/2	×	3 1/2	„	„	19.50
3	×	3 1/2	„	„	23.20
4	×	4	„	„	27.—
3 1/2	×	4 1/2	„	„	35.—
4	×	5	„	„	44.50
4 1/2	×	5 1/2	„	„	55.—
5	×	6	„	„	66.—

!! ВАЖНО !!

за всички търговци

Каси желѣзни отъ 200 кгр. и нагорѣ; усъвършенствувани по най-новата система, които по здравина и солидностъ надминаватъ всички досегашни системи, се намиратъ за продажъ въ магазинъ на

МИТРАНИ & С. КОЕНЪ — Варна.

ИЗВѢСТИЕ за ДАМИТЪ

Понеже Магазинътъ ни вече е снабденъ съ всѣкакви дамски гарнитури и принадлежности, то умоляватъ се, почитаемите дами, да заповѣдятъ, дѣто всичко ще намерятъ, съ ниски цѣни. Тичайте при конкуренцията на дамските гарнитури.

БРАТИЯ ГЕРЧЕВИ.

ОБРАЗЦОВА ОВОЩАРНИЦА

на

Абдулъ Хамидъ

ул. Търговска № 522.

Извѣстявамъ на всички търговци, бакали въ Варна и провинцията, че въ магазина ми доставихъ и доставявамъ винаги разни овоция, като **портокали, лимони, мандарини, яфа, тарабулзъ, дюли първокачествени** изъ вътрѣшността на Македония и всѣ какви зелѣнчуци за прѣзъ зимния сезонъ, които продавамъ на едро и дребно и при **най износни цѣни**.

Прочее, възползвайте се отъ случая!

ВАЖНО!

ВАЖНО!

Честъ имамъ да съобщи на почитаемите граждани и граждани, също и на уважаемите ми клиенти, че прѣмѣстихъ магазина ми въ старото мѣсто, подъ новопостроеното здание на ул. „Прѣславска“, като доставихъ за зимния сезонъ разни манифактурни и галантарийски стоки. Същеврѣменно първокачествени отъ прочутите руски галоши, които продаваме съ много износни цѣни за всѣкого

Вѣрвамъ, че клиентите ми нѣма да забравятъ да ме посѣтятъ, за да се увѣрятъ въ истинността.

Съ почитание:

НЕОТИЧЪ ПАСТИРОВЪ.

КАЦАРОВЪ С-іе ХАНДЖИЕВЪ—ШИВАЧИ.

Варна — Ул. „Царъ Борисъ“.

Извѣстяватъ на почитаемите си клиенти и на интересующите се че имъ пристигаха разни модерни по сезона платове за мъжки дрѣхы отъ прочути Български и Европейски реномирани фабрики, които приготвяватъ разни костюми, пардесюга, балтони и пр. и които по своята кройка и елегантна изработка сж въ състояние да удовлетворятъ и най изтънченъ вкусъ на всѣкого.

Нека всички желаючи заповѣдатъ въ дюкяна ни, за да се увѣрятъ въ истинността.

Цѣни износни за всѣки клиентъ.

За ВСѢОБЩО ЗНАНИЕ

Честъ имамъ да съобщи на почитаемите търговци, бакали и др. тукъ и въ провинцията, че доставихъ и доставявамъ **Батумски и Романски газъ**, отъ които имамъ възможностъ да продавамъ отъ всички продавачи на газъ поевтино съ 10—20 ст. касата отъ 10 каси нагорѣ

За увѣрение нѣка се отнесатъ до магазина **Ив. Демировъ**, ул. Търговска“ подъ кавака.

Също продавамъ и вънарски принадлежности европейски, сръбски и турски.

Съ почитание:

Ив. Демировъ.

Дрогерия РАФАЕЛЪ КАМХИ

Голѣмъ складъ отъ разни *фринузки специалитети и парфюмерии, химически препарати, гумени артикули, прѣвзроченъ материалъ, минерални води и пр. и пр.*

ЦѢНИ НАЙ-ИЗНОСНИ

Пристигна тѣзгодишно

прѣсно Норвежно Рибено масло.